

Debat:

Tyskland er endt i en historisk klemme

Nazispøgelset fylder stadig så meget i tysk politik, at man lader sig styre af det

Af BO TORP PEDERSEN, mag. art., Bremensgade 19, 1. København S

| Jyllands-Posten | 12. sept. 2015 | Side 25 | 587 ord |

Der er næppe noget land i Europa, hvor det er vanskeligere at beskæftige sig på en realistisk måde med de store strømme af flygtninge og indvandrere, end Tyskland. Hvis man ytrer skepsis over for modtagelsen af de hundredtusindvis af mennesker, der kommer til Tyskland med vidt forskellige baggrunde og motiver, bliver man straks af de dominerende medier og politiske partier slået i hartkorn med ekstremistiske bøller.

Tyskland sidder fast i en historisk klemme. Alle tyskere er bevidste om nazisternes racisme og terror i gaderne i 1930'erne og ønsker ikke den slags tilbage, men nazi-spøgelset fylder stadig så meget i tysk politik, at man lader sig styre af det.

Opsang fra Merkel

Den ellers så forsigtige kansler **Merkel** rettede for nylig moralske bebrejdelser mod de ganske almindelige familiemennesker og borgere, som på fredelig måde har givet udtryk for deres bekymring. I stedet for at takke borgerne for deres fredelige demonstration og for at bruge deres demokratiske ret til at ytre deres mening slog hun dem i hartkorn med de hærværksmænd, brandstiftere og bøller, som også har været på gaden.

Meget sjældent er der politikere inden for de etablerede partier - og som regel kun fra det bayerske CSU - som overhovedet antyder, at man også har et ansvar for problemerne og for de ophidsede gemytter, når man åbner grænserne og nedbryder respekten for de enkelte nationalstater og deres lovformelige borgere.

Problemerne løses ikke ved at dæmonisere bekymringerne som "nynazisme". Tværtimod. Men nazispøgelset synes helt at lamme enhver rationel politisk tænkning i Tyskland for tiden.

Moraliserende EU-taler

Problemerne løses heller ikke af EU-systemet. Tværtimod. De endeløse moraliserende taler i EU-sammenhæng er så meget mere uudholdelige, fordi EU ikke er udtryk for ægte europæisk samarbejde, og fordi EU reelt har fremmet alle de dårlige tendenser til at udnytte "systemet" til egen fordel.

De store økonomiske og sociale forskelle inden for EU er selve grobunden for de mange forsøg på at udnytte offentlige velfærdsydelse - ligesom de fremmer migration uanset personernes kvalifikationer eller mangel på samme.

Problemerne løses ikke af alle festtalerne om "Europa" og Europas "medmenneskelighed". Tværtimod. Der er skabt en naiv forventning hos både flygtninge og migranter om, at i Europa og ikke mindst i Tyskland flyder det med mælk og honning.

De fortvivlede mennesker i Afrika og andre steder har brug for realistiske informationer om deres muligheder i "det fremmede" i stedet for drømmebilleder. Men når f. eks. minister Inger Støjberg forsøger det, bliver hun mobbet på det groveste og kaldt alt muligt grimt.

Barske spørgsmål

Når vi ser virkeligheden i øjnene, trænger en række barske spørgsmål sig på: Hvorfor har folk så travlt med at komme væk fra Balkan, og hvad man kan gøre for at ændre forholdene? Hvordan får vi gennem FN og andre samarbejdsorganer gjort op med de arrogante diktatorer og regimer i de afrikanske lande, hvorfra folk flygter i desperation og håbløshed? Hvad kan vi gøre for at forbedre forholdene i Afrika og dermed skabe håb for de håbløse?

Handelsaftaler med Afrika

Nye, anderledes handelsaftaler med afrikanske lande og en mere restriktiv, målrettet ulandshjælp kan være nogle af redskaberne. Men for at kunne gøre noget er det en første forudsætning, at vi taler realistisk om forholdene.

Den anden forudsætning er, at vi er herrer i eget hus og har orden i vore egne forhold. Vi vil ikke for alvor kunne løse problemerne, hvis vi bliver løbet over ende af den djævelske kombination af en ny folkevandring og politiske utopier.